

Kamarádky kouzelných zvířátek

Ušmudlaná
neplecha
Olívie Ždibáčkové

C PRESS

Kamarádky kouzelných zvířátek 5: Ušmudlaná neplecha Olívie Ždibáčkové

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Daisy Meadowsová
Kamarádky kouzelných zvířátek 5:
Ušmudlaná neplecha Olívie Ždibáčkové – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

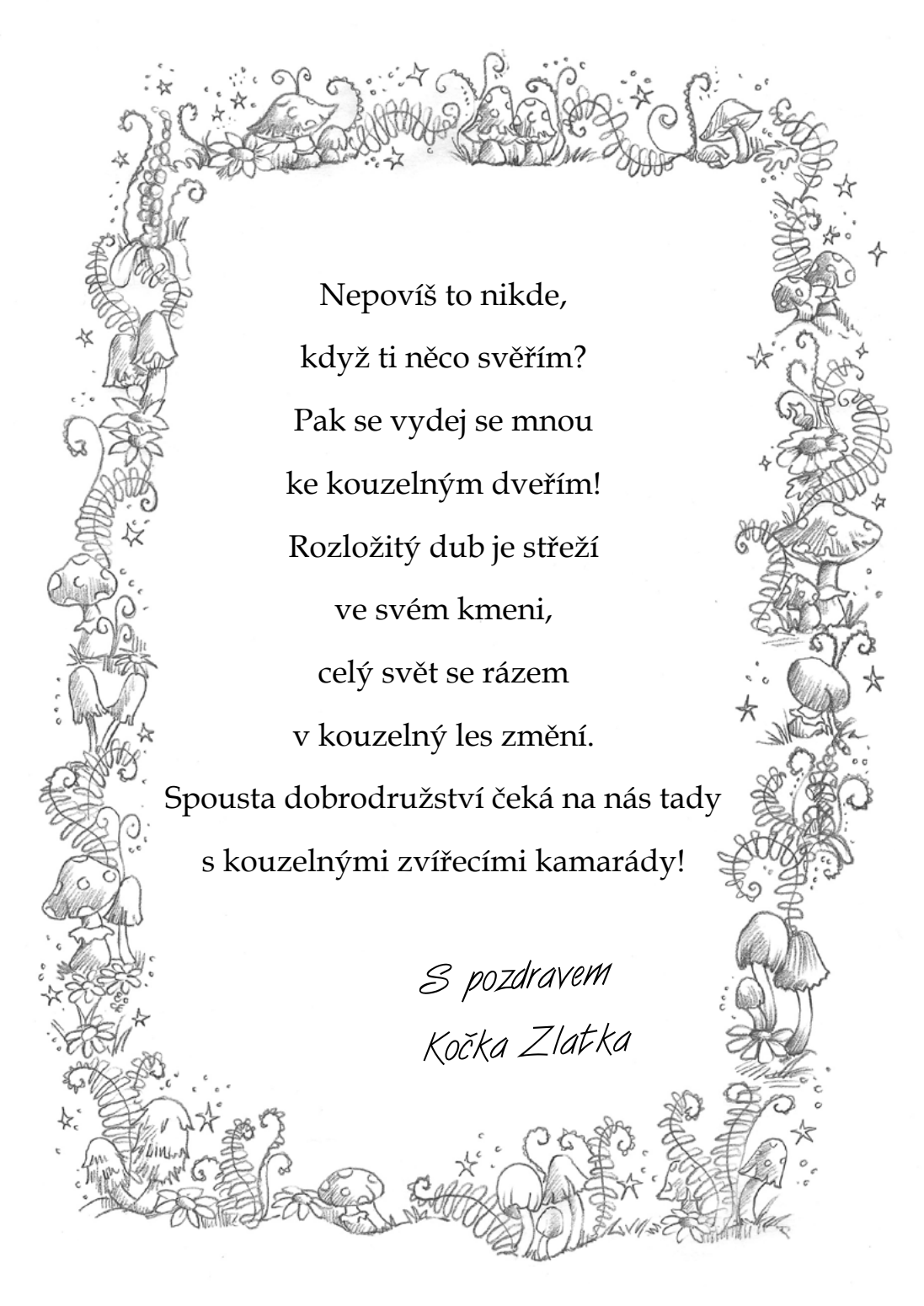
Zvláštní poděkování Valerii Wildingové

Ušmudlaná neplecha
Olívie Ždibáčkové

Mapa lesa Přátelství

Nepovíš to nikde,
když ti něco svěřím?
Pak se vydej se mnou
ke kouzelným dveřím!
Rozložitý dub je střeží
ve svém kmeni,
celý svět se rázem
v kouzelný les změní.

Spousta dobrodružství čeká na nás tady
s kouzelnými zvířecími kamarády!

*S pozdravem
Kočka Zlatka*

Obsah

1. KAPITOLA - <i>Zvláštní den</i>	9
2. KAPITOLA - <i>Plesk!</i>	21
3. KAPITOLA - <i>Příšerky z Čarodějné skládky</i>	31
4. KAPITOLA - <i>Noční rámus</i>	43
5. KAPITOLA - <i>Knihovna paní Stromotůvek</i>	55
6. KAPITOLA - <i>Co má Olívie nejraději</i>	64
7. KAPITOLA - <i>Hyacintový potok</i>	76
8. KAPITOLA - <i>Dorty pro všechny!</i>	91

1. KAPITOLA

Zvláštní den

„Řekla bych, že tyhle už jsou hotové,“
prohlásila Jola Formanová s nosem nad
čerstvě upečenými sušenkami pro zvířátka,
které právě chladly na stole.

„Skvěle!“ odvětila její nejlepší kamarádka
Lilka Hartlová. „Tak to můžeme jít hned
pomáhat s krmením!“

Děvčata posbírala sušenky do plechovky, vyšla z Lilčina domu a zamířila ke stodole dole na zahradě. Nebyla to ale obyčejná stodola: sídlila tu záchranná stanice pro zvířátka s příhodným názvem Pomocná tlapka, kterou řídili Lilčini rodiče. Lilka a Jola zvířátka milovaly a moc rády se o ně pomáhaly starat, kdykoli to jen šlo. Naštěstí Jola bydlela od své kamarádky jen naproti přes ulici.

Byl právě jasný podzimní den a od rudých a oranžových listů na stromech se odrážel teplý sluneční svit. Lilčina maminka právě kladla čerstvé seno do výběhů pro králíky a morčata.

Lilka otevřela plechovku: „Podívej, mami! Taťka nám pomohl upéct tyhle sušenky z ovsá, strouhané mrkve a zralých banánů.“

Paní Hartlová na ně vykulila oči: „Hmmm, ty ráda ochutnám!“ zazubila se.

„Ale ty nejsou pro lidi, jsou přece pro zvířátka!“ zasmála se Jola. Věděla, že je Lilčina maminka jen škádlí.

Paní Hartlová šla pro další krmení a dívky zatím nasypaly hrstku sušenek

do králíčího výběhu. Králíčkům se zavrtěly čumáčky sem tam, jak zavětrili ve vzduchu, vousky se jim rozkmitaly a vzápětí se do sušenek pustili.

„Nejsou roztomilí?“ rozplývala se

Lilka. „Připomínají

mi naše zvířecí kamarády, jak si pochutnávají na všech těch dobrotách v kavárně U Muchomůrky.“

Kamarádky se na sebe usmály. Kavárna U Muchomůrky ležela v lese Přátelství, kouzelném světě, kde žila zvířátka

v nádherných malých chaloupkách a norách. Ale nejúžasnější na lese Přátelství bylo to, že všechny tamní bytosti uměly mluvit!

„Kdy asi zase uvidíme Zlatku?“

vzpomínala Jola na krásnou kočku, která je do lesa přivedla. „Povídat si se zvířátky je taková zábava!“

„A dá se tam prožít tolik dobrodružství!“ dodala Lilka.

Vtom zaslechly tiché mňouknutí. Zpoza králíkárně se vynořila roztomilá zlatá tvář s očima zelenýma jako čerstvá jarní tráva.

„Zlatko!“ zvolaly dívky potěšeně. Kočka k nim přiskákala a s předením se jim otírala

o nohy. Pak se obrátila k Bystřině, potoku protékajícímu po okraji zahrady Hartlových, a znovu zamňoukala.

„Chce, abychom šly za ní,“ vykřikla Jola s rozzářenýma očima. „Vrátíme se do lesa Přátelství!“

Dívky naplněné radostným vzrušením se honem vydaly za Zlatkou. Pod nohama jim šustilo spadané listí. Přešly Bystřinu po nášlapných kamenech a ocitly se na Pestré louce. Před nimi se rozkládaly větve obrovského uschlého dubu.

Vtom se však přímo před jejich očima dubové větve probraly k novému životu.

Listí ale nemělo světlou jarní zeleň jako obvykle, ale místo toho zářilo zlatou, rudou a hnědou barvou podzimu. Z každé větévky visely šarlatové bobule a mezi výhonky za zpěvu radostné písničky poletovali barevní drozdi.

Zlatka mňoukla, zvedla tlapku a dotkla se stromu, na jehož kmeni se objevilo několik písmen vyrytých do kůry.

Dívky radostně zatleskaly a přečetly nápis nahlas: „Les Přátelství!“

V kmeni se objevila dvířka s klikou ve tvaru dubového listu. Jakmile je Jola otevřela, zevnitř se rozlilo blyštivé zlaté světlo. Zlatka proběhla dvířky dovnitř.

Jola se zazubila na Lilku: „Jaké dobrodružství asi prožijeme tentokrát?“

Dívkám se rozbušila srdce, když vkročily za Zlatkou do světla. Ucítily po těle mravenčení, to jak se trochu zmenšovaly.

